

บทที่ 5

บทสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทสรุป

สรุปบทประพันธ์เพลง

คีตนิพนธ์ชุดนี้ ผู้วิจัยได้รับแรงบันดาลใจมาจากประวัติความเป็นมา งานศิลปะ และสถาปัตยกรรมร่วมสมัยในชุมชนวัดเกตฯ ซึ่งถูกจัดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ดังนั้น จึงได้นำเอางานศิลปะในท้องถิ่นมาปรับใช้ในการประพันธ์เพลง ได้แก่ บทประพันธ์ล้านนา (คำวซอ) วงดนตรีล้านนา และงานสถาปัตยกรรมล้านนา เพื่อสื่อถึงแนวคิด และวัฒนธรรมร่วมสมัยในชุมชน โดยมีเทคนิคในการสร้างทำนอง จังหวะ แนวประสาน และโครงสร้างเพลง ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากแนวคิดของคีตกวีในปลายศตวรรษที่ 19 ถึงต้นศตวรรษที่ 20 ได้แก่ Modest Musssorgsky, Claude Debussy, Richard Strauss, Alban Berg และ Michael Colgrass อย่างไรก็ตาม แม้ว่าบทประพันธ์บทนี้จะมีรูปแบบที่สังเคราะห์มาจากเทคนิคและแนวคิดของคีตกวีตามที่กล่าวมาข้างต้นแต่ผู้วิจัยได้นำรูปแบบและแนวคิดเหล่านั้นมาผสมผสานเข้าด้วยกันเพื่อนำมาปรับใช้ในบทประพันธ์นี้ ยังมีรูปแบบและแนวคิดใหม่ๆ ที่ผู้วิจัยนำมาใช้ซึ่งแสดงให้เห็นถึงลักษณะเฉพาะของบทประพันธ์ซึ่งได้เรียบเรียงเอาไว้ในวงดนตรี 3 ประเภท มีขั้นตอนดังนี้

วิธีดำเนินการประพันธ์เพลง

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาศิลปะแขนงต่างๆ ของท้องถิ่นเพื่อนำมาใช้กับการประพันธ์เพลง ผู้วิจัยได้ศึกษาโครงสร้างและลักษณะของศิลปะท้องถิ่นของล้านนาและชุมชนวัดเกตฯ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ศึกษาบทประพันธ์ล้านนาชื่อคำวซอกับประวัติความเป็นมาของชุมชนวัดเกต
- 1) ศึกษาโครงสร้างวงดนตรีล้านนาที่วางเต่งถึงกับลักษณะงานศิลปะประยุกต์

ในชุมชนวัดเกต

2) ศึกษาโครงสร้างของอาคารในวัดเกตการามและลักษณะสถาปัตยกรรมที่ได้รับอิทธิพลมาจากวัฒนธรรมหลายท้องถิ่น

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาบทเพลงอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาบทเพลงที่นำเอาแนวคิดจากศิลปะพื้นบ้านมาใช้ในการประพันธ์เพลงและบทเพลงที่เรียบเรียงให้วงดนตรีต่างๆ

ขั้นตอนที่ 3 ประพันธ์เพลงและเรียบเรียงบทประพันธ์สำหรับวงดนตรีประเภทต่างๆ

ผู้วิจัยได้เรียบเรียงบทเพลงสำหรับวงดนตรี 3 ประเภท คือ วงเครื่องสายกลุ่มสี่วงดนตรีผสม และวงคอนเสิร์ตเครื่องลม โดยนำเทคนิคการประพันธ์เพลงจากเอกสารและบทเพลงอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง

บทประพันธ์เพลงลำนำแม่ปิง

ผู้วิจัยได้นำเทคนิคและแนวคิดจากบทเพลงอ้างอิงมาใช้ในเพลงดังนี้

1. การจัดโครงสร้างเพลงเครื่องสายกลุ่มสี่ขึ้นมาใหม่ โดยนางานศิลปะพื้นบ้านมาปรับใช้ในการประพันธ์
2. เทคนิคการทำห่วงลำดับทำนอง
3. การเชื่อมต่อเพลงโดยการซ้ำโมทีฟ
4. การใช้เทคนิคสำหรับเครื่องสาย

บทประพันธ์เพลงชุดแกงโฮะ

ผู้วิจัยได้นำเทคนิคและแนวคิดจากบทเพลงอ้างอิงมาใช้ในเพลงดังนี้

1. ใช้กลุ่มบันไดเสียงผสม (Mix Scale)
2. การสร้างโมทีฟนำ
3. การนำเทคนิคของเครื่องดนตรีท้องถิ่นมาใช้ในเพลง

เพลงเกตุแก้วจุฬามณี

ผู้วิจัยได้นำแนวคิดและเทคนิคจากบทเพลงอ้างอิงมาใช้ในเพลงดังนี้

1. การสร้างโมทีฟนำ
2. การทำรูปแบบหลากหลายลักษณะจังหวะ
3. การสร้างสีสันทันของเสียง โดยใช้เทคนิคเฉพาะในกลุ่มเครื่องดนตรีต่างๆ

ขั้นตอนที่ 4 แก้ไขบทเพลงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ

ผู้วิจัยนำเอาบทประพันธ์ไปเสนอและขอรับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นได้แก้ไขผลงานตามคำแนะนำ

ขั้นตอนที่ 5 ทำอรรถาธิบายและวิเคราะห์บทประพันธ์

ผู้วิจัยนำบทประพันธ์มาเขียนอธิบายโครงสร้างและขั้นตอนการประพันธ์เพลง โดยนำเอาวิธีการสร้างทำนอง จังหวะ เสียงประสาน และการทำสีสันทันในเพลง มาวิเคราะห์ในบทที่ 4

อภิปรายผล

ผลการประพันธ์เพลง

ผลจากการประพันธ์เพลงโดยนำเอาแนวคิดของศิลปะพื้นบ้านมาใช้กับโครงสร้างดนตรีตะวันตกโดยนำเอาเทคนิคการประพันธ์เพลงจากบทเพลงอ้างอิงมาใช้ พบว่าได้มีการปรับเปลี่ยนเทคนิคต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดที่ผู้วิจัยต้องการสื่อ โดยเปรียบเทียบให้เห็นดังนี้

เพลงลำนำแม่ปิง

1. การจัดโครงสร้างเพลงเครื่องสายกลุ่มสี่ชิ้นมาใหม่โดยนำงานศิลปะพื้นบ้านมาปรับใช้ในการประพันธ์

บทประพันธ์เพลงนี้ผู้วิจัยต้องการสื่อถึงเรื่องราวความเป็นมาของชุมชนวัดเกตุโดยนำเทคนิคการเปลี่ยนอัตราความเร็วเพลงของ Alban Berg's Lyric Suite ที่มีแนวคิดการเพิ่มและลดอัตราความเร็วของเพลงสลับกันในแต่ละตอนมาใช้ในเพลงเพื่อใช้เป็นวิธีการบรรยายเรื่องราว ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำเทคนิคดังกล่าวมาใช้ในเพลงเพื่อบรรยายถึงสภาพสังคมในช่วงเวลาต่างๆ ของชุมชนวัดเกตุ

ตารางที่ 5.1 แสดงการเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงอัตราความเร็วของเพลง Lyric's Suite และ เพลงลำนนำแม่มปิ้ง

อัตราความเร็วของเพลง Lyric suite	อัตราความเร็วของเพลงลำนนำแม่มปิ้ง
I Allegretto gioviale	ท่อนที่ 1 ตอน A – Moderato
II Andante amoroso	ตอน B – Allegro
III Allegro misterioso	ท่อนที่ 2 บทนำ - Lento con moto
IV Adagio appassionato	ตอน B – Allegro pizzicato
V Presto delirando	ตอน A' – Lento
VI Largo desolato	ท่อนที่ 3 บทนำ - Allegro con fuoco
	ทำนองช่วงเชื่อม 1 – Lento
	ตอน A' – Allegro

จากตารางข้างบนจะเห็นว่า Berg จะเพิ่มความเร็วอัตราจังหวะในตอนที่เป็นเลขคี่ให้มากขึ้น และลดความเร็วอัตราจังหวะในตอนที่เป็นเลขคู่ให้น้อยลงตามลำดับโดยใช้ตัวเลข 2 กลุ่ม คือ 10 กับ 23 เป็นตัวแปรในการเพิ่ม และลดอัตราความเร็วของเพลง

ในบทประพันธ์นี้ผู้วิจัยไม่ได้เพิ่มและลดอัตราความเร็วจังหวะให้กระจายออกไปเหมือนในบทเพลงอ้างอิงอย่างเคร่งครัดจะเห็นว่าผู้วิจัยได้ใช้ 2 อัตราความเร็วจังหวะ สลับกัน เพราะต้องการสื่อถึงความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ดั้งเดิมของชุมชน กับ วัฒนธรรมท้องถิ่นอื่นที่เข้ามาพร้อมเทคโนโลยีและความเจริญของสังคม

นอกจากเทคนิคการประพันธ์เพลงและแนวคิดที่ได้รับอิทธิพลมาจากบทเพลงอ้างอิงที่กล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยยังได้นำแนวคิดในการประพันธ์บทหรือกรองมาใช้ในเพลงด้วย จากการศึกษาโครงสร้างประโยคและบังคับสัมผัสคำในคำวซอ ผู้วิจัยได้นำกลุ่มตัวเลขที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างฉันทลักษณ์ของคำวซอ (ดูภาพที่ 3.1) มาปรับใช้กับโครงสร้างเพลง อัตราจังหวะ และวรรคตอนในบทประพันธ์ โดยปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับแนวคิดในบทประพันธ์ จากการวิเคราะห์ในบทที่ 4 จะเห็นว่าโครงสร้างเพลงแบ่งออกเป็น 3 ท่อนโดยอ้างอิงจากจำนวนประโยคในคำวซอ 1 บทซึ่งแตกต่างจากโครงสร้างของเพลงเครื่องสายกลุ่มสี่ทั่วไป อัตราจังหวะในท่อนที่ 1 และ 2 ถูกกำหนดตามจำนวนพยางค์ในคำวซออย่างเคร่งครัด แต่ในท่อนที่ 3 ผู้วิจัยได้เปลี่ยน

อัตราจังหวะให้แตกต่างออกไป เพื่อต้องการสื่อถึงการเปลี่ยนแปลงของชุมชนวัดเกตที่วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณีบางอย่างถูกปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตปัจจุบัน

2. การใช้เทคนิคการทำห่วงลำดับทำนอง

ผู้วิจัยนำเอาเทคนิคจากบทประพันธ์ String Quartet in G minor ของ Debussy มาใช้เพื่อขยายแนวคิดของทำนองออกไป ทำให้สามารถบรรยายความรู้สึกของช่วงเวลาที่เกิดการเปลี่ยนแปลงในชุมชนวัดเกตได้ชัดเจนขึ้น

a) ในบทประพันธ์ String Quartet ของ Debussy ท่อนที่ 1 แนว violin 1

b) ในบทประพันธ์ ลำนำแมงป่อง ท่อนที่ 2 แนว cello

ภาพที่ 5.1 แสดงเปรียบเทียบการทำห่วงลำดับทำนองในบทประพันธ์

3. การเชื่อมตอนโดยการซ้ำไมทีฟ

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังนำเทคนิคในการเชื่อมตอนโดยการซ้ำไมทีฟย่อยจากตัวอย่าง บทเพลงอ้างอิงใน Claude Debussy's String Quartet in G minor ที่ใช้เทคนิคนี้เพื่อนำผู้ฟังไปสู่ อีกแนวคิดหนึ่งของเพลง ที่มีความแตกต่างไปจากตอนแรก

a) จากเพลง String Quartet in G minor ห้องที่ 100-102 Debussy นำไมทีย่อยที่ตัดมาจากทำนองหลักมาเล่นซ้ำแนวไปมาที่แนว cello ก่อนจะมีการเปลี่ยนกุญแจเสียงในตอนต่อไป

ไมทีย่อยที่ตัดมาจากทำนองหลัก

นำมาใช้เล่นซ้ำไมทีย่อยที่แนว cello ห้องที่ 101-102

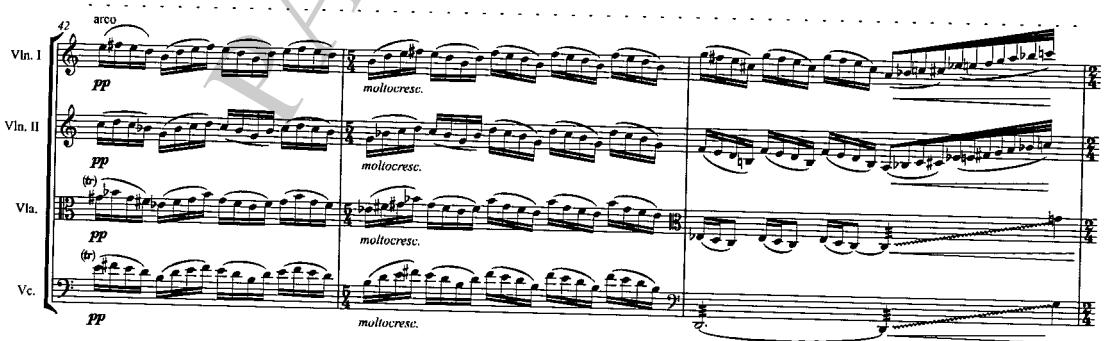

b) ในเพลงลำน้แม่ปิงท่อนที่ 3 ห้องที่ 42-44 ผู้วิเจัยนำไมทีย่อย 6 ตัว มาเล่นในจังหวะของกลุ่มโน้ตตัวเขบ็ต 2 ชั้น 4 ตัวซ้ำแนวทำนองไปมา จนถึงจังหวะที่ 3 ห้องที่ 43 ได้ตัดทำนองออกไปเหลือ 4 ตัว และค่อยๆ เร่งอัตราความเร็วมากขึ้นเรื่อยๆ เพื่อนำผู้ฟังไปสู่แนวคิดของตอนต่อไป

ไมทีย่อยที่ผู้วิเจัยนำมาใช้

ถูกนำมาเล่นซ้ำแนวในห้องที่ 42-43 ก่อนจะมีการลดทำนองลง และนำผู้ฟังไปสู่ตอนต่อไป

ภาพที่ 5.2 แสดงเทคนิคการเชื่อมตอนโดยใช้วิธีการซ้ำไมทีย่อย

เพลงชุดแกงโฮะ

1. การนำทำนองพื้นบ้านมาใช้เป็นทำนองหลักของเพลงและเชื่อมต่อเพลงชุดเข้าด้วยกัน

ในบทประพันธ์ชุด Pictures at an Exhibition นั้น Mussorgsky ได้นำทำนองพื้นบ้านของรัสเซียมาเป็นทำนองหลักในเพลง Promenade ซึ่งเป็นเพลงหลักของบทประพันธ์ชุดนี้ เพื่อบรรยายการเดินทางดูภาพศิลปะในห้องแสดงภาพ ซึ่งผู้วิจัยได้นำแนวคิดนี้มาใช้กับเพลงชุดแกงโฮะ โดยนำทำนองเพลงพื้นบ้านมาใช้เป็นทำนองหลักของเพลงย่อย

a) Mussorgsky นำทำนองพื้นบ้านรัสเซียมาใช้ในเพลง Promenade โดยไม่มีการปรับเปลี่ยน ทำนองแต่อย่างใด และให้เพลงนี้เชื่อมต่อเพลงย่อยเข้าด้วยกัน โดยการนำกลับมาเล่นซ้ำอีกในระหว่างเพลงย่อย

ประโยคที่ 1

ประโยคที่ 2

b) ผู้วิจัยนำเอาทำนองพื้นบ้านของเชียงใหม่มาปรับใช้กับบทเพลง โดยนำเอาประโยคเพลง 3 ประโยคแรกของเพลงพื้นบ้านมาใช้เป็นทำนองหลักและใช้ความสัมพันธ์ในลำดับประโยคของเพลง เชื่อมต่อเพลงชุดเข้าด้วยกัน

ทำนองเพลงประโยคที่ 1 ของเพลงพื้นบ้าน ซึ่งใช้เป็นทำนองหลักของเพลงที่ 1

ทำนองเพลงประโยคที่ 2 ของเพลงพื้นบ้าน ซึ่งใช้เป็นทำนองหลักของเพลงที่ 2

ทำนองเพลงประโยคที่ 3 ของเพลงพื้นบ้าน ซึ่งใช้เป็นทำนองหลักของเพลงที่ 3 และ 4

ภาพที่ 5.3 แสดงการนำทำนองพื้นบ้านมาใช้ในเพลง

จากวิธีการนำทำนองพื้นบ้านมาใช้ในเพลงนั้น Mussorgsky ไม่ได้ปรับเปลี่ยนทำนองดั้งเดิมแต่อย่างใด แต่ผู้วิจัยได้ปรับเปลี่ยนทำนองเพลงเดิมในเพลงย่อยเพื่อความเหมาะสมในการบรรยายถึงบรรยากาศและเอกลักษณ์ของร้านต่างๆ ในชุมชนวัดเกต

ผู้วิจัยได้ปรับทำนองที่นำมาจากเพลงพื้นบ้านโดยเพิ่มการซ้ำโน้ตและการทำห่วงลำดับทำนองในเพลง Vieng joom on เพื่อบรรยายถึงบรรยากาศภายในร้านน้ำชาที่มีไอน้ำจากกาน้ำชาลอยขึ้นไปเป็นชั้นๆ

ผู้วิจัยปรับทำนองในประโยคที่ 3 มาใช้ในเพลง Tanita เพื่อบรรยายถึงร้านขายของเก่าที่มีบรรยากาศลึกลับ และสงบเงียบ

ภาพที่ 5.4 แสดงการปรับเปลี่ยนทำนองพื้นบ้าน

2. การนำบันไดเสียงต่างๆ มาใช้ในเพลงเพื่อบรรยายถึงการเปลี่ยนแปลงของเรื่องราวที่ผู้วิจัยต้องการบรรยาย

จากการประพันธ์เพลงชุดแกงโฮะ พบว่าสถานที่ในแต่ละแห่งที่ผู้วิจัยต้องการสื่อถึงนั้นมีลักษณะการตกแต่งที่แตกต่างกัน โดยนำเอางานศิลปะพื้นบ้านมาใช้ในแง่มุมที่ต่างกัน และจากบทเพลงอ้างอิง Pictures at an Exhibition นั้นพบว่าในการนำเพลง Promenade กลับมาเล่นในแต่ละครั้ง Mussorgsky ได้เปลี่ยนบันไดเสียงและการเรียบเรียงแนวประสานใหม่ทุกครั้ง เพื่อให้สอดคล้องกับภาพที่ต้องการบรรยายในเพลงต่อไปผู้วิจัยจึงนำแนวคิดนี้ไปประยุกต์ใช้ในการสร้างทำนอง โดยมีการปรับเปลี่ยนดังนี้

ในการเล่นครั้งแรก ทำนองอยู่ในบันไดเสียง B^b Major และมีแนวการเล่นที่คล้ายกับดนตรีพื้นบ้าน คือการเล่นทำนองเดี่ยว (solo) สลับกับการเล่นทำนองประสานแนวในตอนเริ่มต้น

ในการเล่นครั้งที่ 2 ทำนองย้ายไปอยู่ในลีเดียนโหมด (Lydian mode) ในบันไดเสียง E^b Major โดยเปลี่ยนการเล่นทำนองย้ายไปอยู่แนวเสียงกลาง จากนั้นมีการเปลี่ยนกุญแจเสียงใน 2 ห้องสุดท้ายเป็น C minor เพื่อนำผู้ฟังไปสู่เพลงต่อไป

ในการเล่นครั้งที่ 3 ทำนองย้ายไปอยู่ที่บันไดเสียง B Major โดยเปลี่ยนแนวการเล่นเป็นการประสานคู่ Perfect 8th เพื่อนำผู้ฟังไปสู่เพลงต่อไปที่อยู่ในบันไดเสียงเดียวกัน

ในการเล่นครั้งที่ 3 มีการนำโมทีฟมาปรับใช้เป็นบทนำก่อนเข้าทำนองหลักในแนวเสียงสูง และมีการใช้แนวประสานจากบันไดเสียงโครมาติก เพื่อนำไปสู่เพลงต่อไปที่บรรยายถึงบรรยากาศที่สนุกสนาน

ภาพที่ 5.5 แสดงการเปลี่ยนบันไดเสียงและแนวประสานในเพลง Promenade

ผู้วิจัยได้นำแนวคิดในการปรับทำนองมาใช้เพื่อบรรยายถึงการตกแต่งที่มีลักษณะเฉพาะของร้านค้าแต่ละแห่ง ดังนี้

เพลง Fai-sor-Kam ผู้วิจัยนำบันไดห้าเสียงเล่นประสานแนวกับบันไดเสียงเต็มเพื่อบรรยายถึงลวดลายผ้าทอภายในร้าน

Musical score for Fai-sor-Kam. The score is in 2/4 time and features two staves: Maracas (Mar.) and Piano (Pno.). The Maracas part starts at measure 32 and consists of a rhythmic pattern of eighth notes. The Piano part starts at measure 32 and features a melodic line with a crescendo (cresc.) marking. The key signature is one flat (B-flat major or D minor).

เพลง Vieng Joom On ผู้วิจัยปรับทำนองให้อยู่ในบันไดเสียง minor โดยมีลักษณะการเล่นแบบสอดประสานทำนองในเครื่องเป่าลมไม้ 3 ชิ้น เพื่อบรรยายถึงลวดลายการตกแต่งภายในร้านน้ำชา

Musical score for Vieng Joom On. The score is in 2/4 time and features three staves: Flute (Fl.), Oboe (Ob.), and Clarinet (Cl.). The Flute part starts at measure 32 and features a melodic line with a crescendo (cresc.) marking. The Oboe and Clarinet parts start at measure 32 and feature a rhythmic pattern of eighth notes. The key signature is one flat (B-flat major or D minor).

ในเพลง Tanita ผู้วิจัยปรับทำนองให้อยู่ในโดครีเยนโมด และเพิ่มเทคนิคการรูดเสียง และการรัวเสียง ให้มีลักษณะการเล่นขลุ่ยพื้นเมือง และมีการแปรแนวแบบอิสระภายในเพลง โดยใช้ลีลาการเล่นแบบเลื่อนไหล (Organal style) เพื่อบรรยายถึงลักษณะของร้านขายของเก่า

Musical score for Tanita. The score is in 2/4 time and features one staff: Piccolo. The Piccolo part starts at measure 32 and features a melodic line with a tempo rubato marking and a mezzo-piano (mp) dynamic. The key signature is one flat (B-flat major or D minor).

ในเพลง Myanmar Exhibition Gallery ผู้วิจัยปรับทำนองให้อยู่ในบันไดห้าเสียงที่เรียบเรียงขึ้นมาใหม่ และนำเทคนิคการเชื่อมโน้ตคู่ Perfect 4th และ Perfect 5th การทำห่วงลำดับทำนอง ซึ่งเป็นเทคนิคการร้องเพลงพื้นเมืองของพม่ามาใช้ เพื่อบรรยายถึงลักษณะเฉพาะของห้องจัดแสดงงานศิลปะ

Musical score for Myanmar Exhibition Gallery. The score is in 2/4 time and features one staff: Clarinet in Bb. The Clarinet part starts at measure 32 and features a melodic line with a mezzo-piano (mp) dynamic. The key signature is one flat (B-flat major or D minor).

ภาพที่ 5.6 แสดงการแปรทำนองในเพลงชุดแกงฮะ

เพลงเกตุแก้วจุฬามณี

1. การสร้างโมทีฟนำเพื่อแทนบุคคล หรือสัญลักษณ์ที่ต้องการกล่าวถึง

ในบทเพลง Winds of Nagual ของ Michael Colgrass ได้ใช้โมทีฟนำเพื่อสื่อถึงบุคลิกของตัวละครต่างๆ ในเพลง ส่วนเพลง Alpine Symphony ของ Richard Strauss นั้นได้ใช้โมทีฟนำเพื่อบรรยายภาพทิวทัศน์ต่างๆ ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดเหล่านี้มาปรับใช้ในเพลงเกตุแก้วจุฬามณี โดยการสร้างโมทีฟนำ เพื่อแทนสัญลักษณ์ของอาคารต่างๆ ภายในวัดเกตุการาม

a) ในเพลง Alpine Symphony

โมทีฟที่ใช้บรรยายจากพระอาทิตย์ขึ้น

I. Viol. (geteilt)

โมทีฟที่ใช้บรรยายจากของป่า

2 Hörner. I. (F) II.
2 Pos. I. II.

b) ในเพลงเกตุแก้วจุฬามณี

โมทีฟที่ใช้บรรยายถึงลักษณะของหอระฆัง

Tenor Saxophone

โมทีฟที่ใช้บรรยายถึงลักษณะของหอธรรม

Picc.

ภาพที่ 5.7 แสดงการใช้โมทีฟนำเพื่อบรรยายถึงจากต่างๆ ในเพลง

2. การใช้สีสันของเสียงเพื่อสื่อถึงลักษณะของสิ่งที่ต้องการบรรยายให้ชัดเจน

ในบทเพลง Alpine Symphony นั้น Strauss ได้ใช้สีสันในการเล่นเครื่องดนตรีในตระกูลต่างๆ เพื่อสื่อถึงฉากที่ต้องการบรรยายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดนี้มาปรับใช้ในเพลง เพื่อสื่อถึงลักษณะเฉพาะของอาคารต่างๆ

a) ในเพลง Alpine Symphony

การใช้เทคนิคการรัวเสียงที่แนวเครื่องเคาะจังหวะในตอน Waterfall เพื่อ

เลียนเสียงน้ำตก

b) ในเพลงเกตุแก้วจุฬามณี

ใช้เทคนิคการเล่นออสดินาโตที่แนวเครื่องเคาะจังหวะเพื่อเลียนเสียง

กระดิ่งทองเหลืองในวัด

ภาพที่ 5.8 แสดงการสร้างสีสันในเพลงเกตุแก้วจุฬามณี

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทำรูปแบบหลากลักษณะจังหวะและทำนอง เพื่อสื่อถึงโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมของตัวเจดีย์ด้วย

ข้อเสนอแนะในการประพันธ์เพลง

ข้อเสนอแนะจากผลการประพันธ์เพลง

จากการประพันธ์เพลงในครั้งนี้ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวคิดในการประพันธ์เพลงและเรียบเรียงเรียงให้วงดนตรีซึ่งควรมีการนำบทเพลงเหล่านี้ออกแสดงต่อสาธารณชนเพื่อเป็นการเผยแพร่ผลงานของนักประพันธ์ชาวไทย

ข้อเสนอแนะในการประพันธ์ครั้งต่อไป

1. ควรมีการเรียบเรียงบทประพันธ์ให้วงดนตรีประเภทอื่นนอกเหนือจากวงดนตรีที่เรียบเรียงในครั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาการสร้างสีสันของเสียงในเครื่องดนตรีต่างๆ

2. ควรนำเอาแนวคิดของศิลปะท้องถิ่นแขนงอื่นๆ มาประยุกต์ใช้ในการประพันธ์เพลงครั้งต่อไป เพื่อเป็นการเผยแพร่และอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นไม่ให้สูญหายไป